

עמ"ת 69388/09/16 - אביתר ישראל אלי סלונים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 אוקטובר 2016

עמ"ת 69388-09-16 סלונים(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העורר
אביתר ישראל אלי סלונים (עציר)

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר: עו"ד אביחי חג'בי, עו"ד מנשה ציאדו

ב"כ המשיבה: עו"ד יעקב לן

העורר בליווי המפקח מר אמיתי סמואלסון והוריו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני ערר שהגיש העורר כנגד החלטת השופטת כרייף מיום 20.9.16 ובמסגרתה קבעה כי קיימות ראיות לכאורה בבסיס הבקשה למעצרו עד תום ההליכים שהוגשה כנגד העורר וזאת בצד כתב אישום שהוגש נגדו בגין 5 עבירות של הפרת הוראה חוקית.
2. על פי כתב האישום נשוא הבקשה שהונחה בפני כב' השופטת כרייף במ"ת 42901-09-16 יוחס לעורר קיומן של 5 עבירות של הפרת הוראה חוקית - שהיא צו האלוף שהוצא ונחתם ביום 24.8.16 על ידי האלוף רוני נומה (אלוף פיקוד מרכז) ולפיו נאסר על העורר לשהות באיו"ש למעט בישוב צופים וכי **"ישאר מאחורי דלתות בית הוריו בישוב צופים ולא יצא מבית זה למן שעה אחת לאחר שקיעת החמה ועד להנץ החמה..."** וזאת בהמשך להגבלתו כי **"לא ימצא ולא ישהה הנדון באיזור יהודה ושומרון למעט בישוב צופים (צופין) ללא היתר ממני או ממי שיוסמך לכך על ידי."**

הנדון יהא רשאי לנוע במישרין לישוב צופים וממנו בחזרה לישראל אך ורק באמצעות כביש

עמוד 1

מספר 55, זאת בכפוף לכל תנאי אחר שנקבע בצו או בהוראה של רשות מוסמך באיזור".

3. על פי הראיות שהובאו בפני כב' השופטת כרייף הפר העורר את צו האלוף הנ"ל בחמש הזדמנויות המנויות בכתב האישום (12.9.16, 13.9.16, 14.9.16, 15.9.16 ו-17.9.16).
4. יצוין כי עיקר הטיעון שעמד בפני כב' השופטת כרייף היה כנגד חוקיות צו האלוף כחל טריטוריאלי על אזרחי ישראלי בתחומי ישראל, כנגזר מלשון הצו המחייבת את כניסת העורר מתחומי ישראל לתחומי יו"ש וזאת למעצר בית לילי בבית הוריו בישוב צופים במסגרת הזמן שנקבעה.
- לא נטענה טענה הנוגעת לתקינותו של צו האלוף אלא באשר לחוקיותו - ככל שהדבר נוגע גם לנימוקי הערר המופיעים בפניו, כפי שיפורט בהמשך.
5. בהחלטתה התייחס כב' השופטת כרייף לעובדה כי צו האלוף הוא למעשה צו מינהלי שאין מקום לתוקפו תקיפה עקיפה אלא בהינתן חוסר סבירות קיצונית או מובהקת - שאז תיבחן בטלותו היחסית.
- עוד קבעה כי לא מצאה כי האלוף נעדר סמכות לחתום על הצו - וסלולה דרכו של ב"כ העורר לחלוק על תקינות הצו בהליך המתאים בתקיפה ישירה.
6. סופו של דבר, החליטה כב' השופטת כרייף ביום 27.9.16 על קביעת תנאי שחרור של העורר (מעצר בית מלא בתחילה בישיבת "תורת החיים" בישוב יד בנימין והחל מיום 2.10.16 במעצר בית מלא בביתו בצופים בפיקוח אחד הערבים שאושרו).
- בהמשך להחלטה זו הוגשו שני עררים:
- האחד, ערר המדינה (המשיבה שבפני) בעתירתה למעצרו עד תום ההליכים של העורר, והשני הוא הערר שבפני.
- בערר המדינה שנדון ביום 29.9.16 החליטה כב' השופטת קדראי כי אין כל קושי בעובדה כי ערר מקביל הוגש על קיומן של ראיות לכאורה (זה העומד בפני) - וכל עוד לא הוחלט אחרת עומדת תקיפה החלטת כב' השופטת כרייף על כל חלקיה לרבות קיומן של ראיות לכאורה. סופו של דבר הכריעה כי הדיון יושב לבית המשפט השלום לצורך קביעת תנאי השחרור וחלופה אחרת שתוצע.
- ביום 30.9.16 קבעה כב' השופטת זמיר בבית המשפט השלום בפתח תקווה את תנאי שחרורו של העורר שבפני (מעצר בית מלא בישוב תיפרח וכן ערבויות כספיות שנקבעו).
7. נותר תלוי ועומד הערר שבפני, וזאת לאחר שנקבעו תנאי שחרור לעורר על ידי כב' השופטת זמיר כנ"ל, ובלא התייחסות של ערכאת הערר באשר לטענות ב"כ העורר, באשר לחוקיות הצו, כטענה יחידה בבסיס הערר שהוגש - וזאת בהמשך לעובדה כי אין כל מחלוקת עובדתית אחרת בין הצדדים באשר למיוחס לעורר בכתב האישום נשוא הבקשה למעצרו עד תום ההליכים.

8. בהודעת הערר המונחת בפני קובלים ב"כ העורר על חוקיות הצו מכל הטעמים המפורטים בהרחבה ובעיקר באשר לאי חוקיות הרחבת סמכותו של האלוף באופן טריטוריאלי על העורר בהיותו בתחומי ישראל ככל שהוא חוייב במסגרת הצו שהוצא להיכנס לתחומי האיזור למעצר הבית הלילי בבית הוריו כנ"ל. כך הצביע על חוסר סמכות מכוח תחיקת הבטחון ועל כי אין תקדים להוצאה של אזרח ישראלי מכוח תחיקת הבטחון מתוך שטח מדינת ישראל והכנסתו לצו תיחום בתוך יהודה ושומרון.
- עוד טען באשר לאי מתן מענה על השגה שהגיש על קבלת הצו, למרות שבדין בפני הציג נציג העורר מסמך מיום 28.9.16 של סגן רננה קרויזר כי בהמשך לפנייה מיום 31.8.16 ו-18.9.16 - הוצא צו האלוף בהתאם לסמכותו החוקית להטיל מגבלות על תושבי איזור יהודה ושומרון, במשמע גם העורר שהינו תושב יו"ש, וכי תחום הישוב צופים כפוף לסמכותו של האלוף ומחויב לציית להוראותיו של המפקד הצבאי.
- עוד ציין ב"כ העורר את השיהוי שבין הגשת הוצאת צו האלוף, הגשת ההשגה ועל כי נעצר העורר רק ביום 18.9.16 כאשר בכל משך התקופה יודעת המשיבה על הפרות צו האלוף על ידו ונמנעה מלעוצרו.
9. אם ניתן למקד את טענות ב"כ העורר - הרי שמפרידים הם את שאלת חוקיות הצו משאלת תקינותו, ומשכך עותרים להכרעה באשר לחוקיות זו בבית המשפט המוסמך - הדן בערר כעת. על פי ב"כ העורר "שלח" האלוף ידיו אל מעבר לסמכותו החוקית - אל תחומי מדינת ישראל, וזאת להבדיל ממוטת סמכותו אך בתחומי יו"ש.
- מאידך כורך ב"כ המשיבה את שאלת סמכות הצו - בתקינותו, על כי יש לתקוף צו זה אך במסגרת תקיפה ישירה ולא עקיפה כדרך בה נוקטים ב"כ העורר.
10. לאחר שנדרשתי לטיעונים המאלפים של הצדדים, אני סבורה כי שאלת תקינותו של הצו - גם שאלת חוקיותו במשמע, והפרדה ביניהם מלאכותית ולא נכונה.
- עוד יאמר כי אינני סבורה כדעת ב"כ העורר כי יש בהוצאת צו האלוף כדי הרחבת סמכותו אל מעבר לגבולות הטרטוריאליים של גזרתו מבחינת סמכות כמפקד צבאי וזאת בחיובו של העורר להיכנס לתחומי יו"ש למעצר בית לילי - תוך קביעת תוואי הגעתו לתחומי האזור במשך שעות היום הנותרות (שבהן אינו נתון במעצר בית) - וחוקיות הצו תקפה ועומדת ככל שהדבר נוגע למעצר הבית הלילי בו מחויב העורר לשהות בתחומי יו"ש, תחומי גזרת סמכותו של האלוף.
11. נלמד כי כל טענה באשר לחוקיות הצו צריכה להיות מועלית בתקיפה ישירה בפני הגורם המוסמך ולא בפני ערכאה זו.
12. גם באשר לדרך קבלת המענה להשגה שהגיש ב"כ העורר - אין בה כדי לשפוך אור על חוקיות הצו, אלא בנוגע לדרך התנהלותו של הגורם שנתן את המענה - שיכול ויהיה רלוונטי לדון בו במסגרת אותה תקיפה ישירה.

13. הטענה השלישית שהעלה ב"כ העורר היא הטענה המרכזית שיש להידרש לה, ככל שהדבר נוגע לידיעתה של המשיבה על הפרת הצו לכאורה על ידי העורר, והשיהוי הניכר עד למעצרו - כאשר הצו הוצא ב-24.8.16, ההשגה הוגשה ב-31.8.16 ובמשך ימים ארוכים מודעת המשיבה להפרות הצו על ידי העורר (12.9.16, 13.9.16, 14.9.16, 15.9.16 ו-17.9.16) ורק ב-18.9.16 בוחרת לעוצרו.
- יש בכך כדי להצביע על כרסום משמעותי לכאורה במסוכנותו הנטענת של העורר וזאת למרות שעילת המעצר כפי שנקבעה על ידי כב' השופטת כרייף הינה עילת מעצר עצמאית הקשורה להוראת רשות מוסמכת באופן המקיים קושי ליתן בעורר אמון נוכח קיומו של הצו וזאת לצורך שמירה על האזור והסדר הציבורי.
- כך קבעה כי אין מדובר בהוכחת מסוכנות ממשית ברף גבוה ממעשיו וזאת נוכח העובדה כי לא בוצעו אגב ההפרות עבירות נילוות, וגם היא התייחסה לעובדה כי חלפו ימים רבים בהם לא באה לידי ביטוי מסוכנותו בפועל.
14. בית המשפט התייחס אמנם לעובדה כי לחובת המשיב מאסר על תנאי בן 4 חודשים וזאת בגין הרשעתו אך מיום 15.12.14 בהפרת הוראה חוקית ותקיפת שוטר - באופן המנסה לגזור חשש כי העורר אינו סר להוראות החוק ולאוכפיו.
- עם זאת, אני סבורה כי בית המשפט קמא, גם בהמשך להחלטתו מיום 30.9.16 (כב' השופטת זמיר) לא נתנה משקל מתאים לשיהוי במעצרו של העורר - באופן שהביא לקביעת תנאי השחרור כפי שנקבעו.
15. אני סבורה כי במכלול הטעמים שהובאו בפני, בשל הכרסום בעילת המעצר ובעוצמתה - אין הלימה בין תנאי השחרור שנקבעו ובין העולה מכרסום זה.
- אינני סבורה כי יש להותיר על כנו את מעצר הבית המלא שנקבע לעורר שאינו מידתי בבחינת פגיעה בעורר, וניתן להסתפק בחרב מתהפכת שעוצמת פגיעתה בחירותו של העורר פחותה, ובאופן שיתן מענה הולם לחשש מהפרה נוספת של צו האלוף כלשונו.
16. נוכח כל האמור ובמצטבר לכל הוראה שבצו האלוף (עד פקיעתו ביום 24.3.17), אני מורה על ביטול מעצר הבית שנקבע לעורר בהמשך להחלטה מיום 30.9.16.
- עם זאת ובנוסף לערבויות שהושתו שם (ערבות עצמית בסך 7,500 ₪, שתי ערבויות צד ג' בסך 7,500 ₪ והפקדה במזומן של 5,000 ₪) - אני מורה על הפקדת סך 10,000 ₪ נוספים להפקדה הנ"ל.
17. לא יעמוד העורר בהפקדה הנ"ל - יוותרו כל תנאי השחרור שנקבעו ביום 30.9.16 על ידי כב' השופטת זמיר על כנם.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ז, 06/10/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אינני נעתרת לבקשה לעיכוב ביצוע ואינני נעתרת לבקשת מתן הארכה להפקדת סך 10,000 ₪ נוספים.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ז, 06/10/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופט